

for Landstingets Vedkommende; men da mener jeg, at det er en Selsølg, at hele Indstillingen maatte bortfalde. Den er altsaa fremfat under den eneste Forudsætning, hvorunder den kan faae nogen Betydning, nemlig Folkethingets Tiltrædelse, og i saa Tilfælde er den ikke vedtagen af Landstinget alene, men af Rigsdagen i dens Heelhed.

Finantsministeren: Der skal ikke fra min Side gøres nogen Indvending imod at sætte en Finale paa den hele Sag; tværtimod vilde jeg finde det aldeles hensigtsmæssigt, at en almindelig Udtalelse af Rigsdagens Anerkjendelse af Regnskabs Rigtighed blev den sidste Beslutning, der toges. Men, ligesom jeg tidligere for mit Vedkommende og paa Regeringens Vegne har bestemt maattet modsætte mig navnlig Ordet „Decision“, saaledes har jeg alt tidligere fundet Leilighed til at erklære mig angaaende Brugen af Ordet „Decharge“. En saadan Decharge troer jeg heller ikke, at det ærede Udvalg tilligter at fastholde; efter de Øtringer, der tidligere ere faldne, og efter hvad særligt den ærede Ordfører udtalte, maa jeg formene, at Udvalget ikke vil være uvilligt til at opgive denne Benævnelse; i ethvert Fald kan jeg kun gjentage, hvad jeg tidligere har sagt, at Decharge ønskes ikke fra Regeringens Side, og vil af Regeringen ikke kunne modtages.

Ungsøgaard: Det er naturligt, at man med Hensyn til det Punkt, der her er under Omhandling, kommer tilbage igjen til de Principer, som ligge til Grund for hele Udvalgets Betænkning. Jeg har allerede engang erklæret, at jeg i alt Væsentligt var enig med Udvalgets Udtalelser; men deraf vil jo ikke følge, at der ei med Hensyn til et eller andet enkelt Punkt kan være nogen Uoverensstemmelse imellem mig og det ærede Udvalg. I denne Sag er der egentlig Spørgsmaal om Regnskab eller Ikke-Regnskab paa eengang, om man saa vil sige, idet navnlig ikke alle Regler, der gjælde for Regnskabs Aflæggelse i Almindelighed, her kunne være anvendelige. Det, som vi mangle, er, som af Udvalget bemærket, en Lov, der ordner disse Forhold, og forsaavidt

faae altsaa de Bemærkninger, som her ere gjorte, og som tildeels ere besvarede af den ærede Finantsminister, kun egentlig Betydning med Hensyn til de Punkter, hvori begge ere enige, men med Hensyn til de Punkter, hvori begge ikke ere enige, have Udtalelserne fra begge Sider ingen bindende Kraft. Med Hensyn hertil, troer jeg derfor, at man, saavidt muligt, skal søge i Henseende til de enkelte Punkter, hvorom man udtaler sig iglennem bestemte Indstillinger, at bringe Enighed tilveie imellem Ministeriet og Thinget. Hvad nu det Punkt om Decharge angaaer, hører jeg til dem, der ere af den Mening, at Beslutningen ikke kan tages af Rigsdagen alene, men at der tillige dertil hører en Tiltrædelse af Hans Majestæt Kongen, og, at derfor den Form, her er brugt, paa ingen mulig Maade er den rigtige. Hvis man vil have en saadan endelig Decharge meddeelt, saa burde det efter min Mening skee paa den Maade, at man herfra fremkom med Forslag til en Lov, hvori man sagde: „Der meddeles herved Vedkommende Decharge for det aflagte Regnskab“, og at dette derefter blev, ligesom alle de andre Lovforslag, paa sædvanlig Maade vedtaget, for dernæst efter Omstændighederne at meddeles kongelig Approbation; men denne vilde det, efter den ærede Finantsministers Udtalelser, neppe erholde. Fremdeles troer jeg, at der er en anden Betragtning med Hensyn til Formen, som den ærede Ordfører allerede har nævnt, der maa gjøre sig gældende imod Forslaget, og det er de Udtryk „Rigsdagen“ meddeler for sit Vedkommende Decharge“. Jeg troer ikke paa nogen Maade, at Landstinget er berettiget til at bruge Ordet „Rigsdagen“, men at dette Ord kun maa bruges i de Tilfælde, hvori det ved Lovgivningen er bestemt, at Landstinget og Folkethinget skulle træde sammen for at danne en samlet Rigsdag; da kan man sige „Rigsdagen“, men nu kan det kun siges, at Landstinget for sit Vedkommende meddeler Decharge, ligesom paa den anden Side Folkethinget meddeler den for Folkethingets; men det forekommer mig dog, at denne Decharge først da vilde faae sin rette Betydning, naar den meddeltes som givne af Rigsdagen. Under disse Omstændigheder kan jeg ikke andet, skøndt jeg er